

Otto Böhtlingk & Rudolph Roth: Sanskrit-Wörterbuch, Part 1, Petersburg 1855

26,159. AK. 3,1,27. H. 350.

कावृ. 88.

आशक (von 2. अश्) n. das Essen, s. अनाशन.

आशङ्का (von शङ्क mit आ) f. 1) Besorgniss, Befürchtung H. 301. P. 3, 4, 8. 3,1,7. Vārtt. 1. Suçr. 1,258,19. BHARTṚ. 3,1. mit dem abl. KATHĀS. 17,155. नष्टाशङ्क ad ÇĀK. 14. गताशङ्क R. 4,13,9. वद्धाशङ्क beängstigt KATHĀS. 15,95. comp. mit dem, was man befürchtet; das erste Wort behält seinen Ton und das comp. ein n. P. 6,2,21. गमनाशङ्कम् वचनाशङ्कम् Sch. तत्र वधाशङ्क (MĀDHJ.-Rec.: वधशङ्का) भवति यो दिशमेति BRH. ĀR. UP. 4,1,3. — 2) Misstrauen: विगताशङ्क KATHĀS. 14,56.

आशङ्किन् (wie eben) adj. befürchtend: अशुनाशङ्कि क्हरयम् R. 2,71, 22. अभिभावा° RAGH. 4,21. देवीसंदर्शना° KATHĀS. 16,87. PRAB. 84,7. SĀH. D. 36,15. अश्वकन्दभवा° KATHĀS. 16,3.

1. आशनं = अशनि gaṇa प्रोदि zu P. 5,4,38. Fürst der Aṣani gaṇa पश्चादि zu P. 5,3,147; vgl. 4,1,177. Vārtt. 2.

2. आशन m. = 3. अशन BHAR. zu AK. 2,4,2,24 und DVIRĪPAK. im ÇKDR.

आशयं (von शी mit आ) m. 1) Lagerstatt, Sitz, Ort AK. 3,3,12. H. an. 3,480. MED. j. 72. ÇĀT. BR. 9,1,4,9. रेतसः 3,3,4,28. तस्य यो योनिराशय आस 5,3,5,6. आस्ते परमसंततो नूनं सिंहे श्वाशये MBH. 3,1387. मन्थरकः मलिन आशयमास्थितः PAÑKAT. 141,1. गृहीत्वैतानि संयाति वा-पुर्गन्धानिवाशयात् BHAG. 13,8. सरसमाशयन्नेभकारिणी KATHĀS. 20,128. प्रथिताशय Suçr. 2,215,17. In der Medicin die Sitze oder Behälter der den Körper constituirenden Grundstoffe. Suçr. 1,337,21 zählt deren sieben auf: des Windes, der Galle, des Schleims, des Blutes, der rohen und der verdauten Speisen; für das Weib kommt der Sitz des Embryo hinzu. WHITE 66. Suçr. 1,14,1. 43,10. 78,16. 257,9. 329,3. Ungenau gebraucht für आमाशय 2,117,12. für पक्वाशय 203,7. आशयाग्निं das Feuer der Verdauung DAÇAK. 189,11. Vgl. आशयान. — 2) Ort, Stelle überh. Suçr. 2,18,4. — 3) der Sitz der Gefühle und Gedanken, Herz, Gemüth AĀÇAP. im ÇKDR. आशयशुद्धि JĀG. 3,62. अकृमात्मा — सर्कृमाशयस्थितः BHAG. 10,20. ओत्राशयमुखं गेयम् R. 1,4,30. विकृता वपुषीवाशये ऽपि KATHĀS. 23,33. प्रुन्याशया 25,165. — 4) der im Herzen ruhende Gedanke, Absicht AK. 3,3,20. H. 1383. an. 3,481. MED. j. 72. आशये वृद्धा तस्य KATHĀS. 12,73. इत्याशये in dieser Absicht MALLIN. zu KUMĀRAS. 6,46. दुष्टाशय PAÑKAT. 31,25. दुःराशय PRAB. 34,1. KATHĀS. 20,3. लब्धाशया मुनिः die die Absicht des M. errathen hatte 16,44. — 5) Gesinnungsweise, Denkweise: नटाशय dumm KATHĀS. 6,58 (statt तदाशय ebend. 132 ist wohl auch नटाशय zu lesen). उचिताशय Vid. 44. अमत्सराशया KATHĀS. 16,114. क्रूराशया BHARTṚ. 1,80 (auf den Fluss bezogen: ein Behälter von grausigen Thieren). विशदाशय H. an. 2,475. MED. l. 2. अश्वदाशय DĀURTAS. 67,3. — 6) N. einer Pflanze, Artocarpus integrifolia L. (पनस), H. an. MED. — AĀÇAP. im ÇKDR. hat noch folg. Bedd.: विभव Eigentum, किंपचान geizig; कुसुमांगली ebend.: धर्माधर्मः, अदृष्टम् (s. d.) Schicksal; BALA beim Sch. zu NAISH. 2,77: मलिन schmutzig, अश्वत्तर Zwischenraum. — Vgl. आमाशय, गर्भाशय, जलाशय, तोयाशन, पक्वाशय.

आशयश (आ° + आश) m. = आश्रयश Feuer ŚVĀMIN zu AK. 1,1, 1,50.

आशर m. 1) Feuer MED. r. 115. — 2) ein Rakshas AK. 1,1,4,55.

H. 187. MED. — Vgl. आशिर.

आशरीक (von शर mit आ) m. N. einer Krankheit (das Reissen) AV. 19,34,10.

आशर्व (von आशु) n. Schnelligkeit gaṇa पृथ्वदि zu P. 5,1,122.

आशंसु (von शंसु mit आ) f. Verlangen, Begehrt, Hoffnung RV. 4,3,11. 5,32,11. यद्य चिन्मन्यसे कृदा तदिन्मिं जग्मुराशंसः 56,2. पूर्वोच्चिद्धिं त्वे तुविक्रमिनाशंसो क्वत्त इन्द्रोतप्यः 8,53,12. 62,9. तवेदिन्द्राकृमाशसा कृत्ते दात्रं चना देदे 67,10. 24,11. इन्दो त्वे न आशंसः 9,1,5. 10,164,3. AV. 7, 37,1. Aeltere Form von 2. आशा.

आशंसन (von शंसु mit आ) n. das Aushauen (eines geschlachteten Thieres) RV. 10,83,35. AV. 5,19,5. तस्या आकृनेन कृत्या मेनिराशंसनम् 12, 5,39. ÇĀT. BR. 12,5,4,17. 2,1.

आशस्त s. शंसु mit आ und अनाशस्त.

1. आशा (von 1. अश्) f. Raum, Gegend; Himmelsgegend (auch Zwischen-gegend nach Nir. 6,1) NAIGH. 1,6. ÇĀNT. 1,19. AK. 1,1,2,2. TRIK. 3,3,425. H. 166. an. 2,543. MED. ç. 1. व्याशाः पर्वतानाम् (यायन) RV. 1,39,3. देवानामाशा उपै (अगात्) 162,7. इन्द्र आशाभ्यस्परि सर्वाभ्यो अशयं कर्तु 2,41, 12. 4,37,7. 5,10,6. 10,17,5. भुव आशा अनापत्त 72,4,3. आशा दिश आ पृषा VS. 11,6,3. 17,66. आशाभाशा वि द्योतता वाता वातु दिशो दिशः AV. 4,15,8. 5,7,9. 6,62,2. 9,2,21. पृथिवीम् आशाभाशा राप्यां नः कृणातु 12, 1,43,54. आशासंशित 10,5,29. TS. 4,4,12,5. चतस्र आशाः प्र चरन्त्वयम्यः 5,7,8,2. गतास्तु दक्षिणामाशा ये MBH. 3,16221. अगस्त्यसेवितामाशा सेवमाने दिवाकरे R. 3,22,8. RAGH. 4,44. आशागत ein Weltelephant, ein Elephant der eine bestimmte Weltgegend zu tragen hat, R. GORR. 1,43, 7,9. — Die Bedeutung Länge (COLEBR. und Lois. Breite) bei WILS. beruht auf Missverständniß von AK. 3,4,218: आशा तृत्वापि चापता; आ-यती ist als adj. mit तृत्वा zu verbinden, ÇKDR. paraphrasirt: दीर्घात्काङ्गा.

2. आशा (spätere Nebenform von आशाम्) f. Begehren, Hoffnung, Erwartung, Aussicht ÇĀNT. 1,19. AK. 3,4,218. TRIK. 3,3,425. H. 430. an. 2,543. MED. ç. 1. पतसंगरमभिधावाम्याशान् AV. 6,119,3. यामाशासिमि के-र्वन्ती सा मे अस्तु 19,4,2. स इत्येषा त्रयाणामाशां नेयात् diese drei Dinge lasse er sich nicht begeben AIT. BR. 3,16. 7,26,30. रोहित्यि कृ त्वेव श्येताह्या आशा नेयात् ÇĀT. BR. 3,3,1,15. 12,4,3,9. नामृतत्वस्याशास्तिसर्वमापुरेति zwar ist auf Unsterblichkeit keine Aussicht, aber er erreicht volle Lebensdauer 2,1,3,4. 4,9; vgl. 14,4,1,33. 5,4,2. 7,3,3 (= BRH. ĀR. UP. 1,3,28. 2,4,2. 4,5,3). आगतं चाशा चाय च अश्च 2,3,1,24,27. im Gegens. zu वित्त 6,7,4,7. 11,1,6,23. 7,1,2. 14,9,1,11 (= BRH. ĀR. UP. 6,4,12). अमृतत्वं देवेभ्य आगायानि — स्वधा पितृभ्य आशा मनुभ्यः KUMĀND. UP. 2,22,2. आशा वाच स्मराद्रूपस्याशेद्धो वै स्मरे नन्वानधीते कर्माणि कुरुते u. s. w. 7,14,1. आशाप्रतीति du. KATHOP. 1,8. आशानाशंसमानानाम् R. 2,73,35. आशया यदि मो रामः पुनः शब्दापयेत् 39,7. पितैरो — प्रतीति मनाशया (in Erwartung meiner) R. GORR. 2,63,35. पुत्रदर्शनानामाशानाकाङ्क्षौ 66,3. mit einem Fluss verglichen BHARTṚ. 3,11 (= ÇĀNTIC. 4,26). आशो मोयाशो (VOC.) BHARTṚ. 3,6. आशायाशशतैर्वदाः BHAG. 16,12. आशायाशनिवृद्ध ÇĀNTIC. 2,27. आशाप्रकृत्यस्त VER. 29,13. धनाशा जीविताशा das Begehren nach HIT. I,103. पिशिताशया aus Verlangen nach Fleisch R. 3,16,28. जयाशा मे (meine Hoffnung auf Sieg) त्वपि स्थिता